

MEGVALÓSULT A MAGYAR KORMÁNY
TÁMOGATÁSÁVAL

HATÁRTALANUL!

Beszámoló a kirándulásról:

Az előkészítő órán tanári és diák előadásokat hallgattunk és néztünk meg utunkról, annak jelentőségéről. Rozsnyói sétánk során is felkerestük a magyar emlékhelyeket, s az ott dolgozó, tevékenykedőkkel beszélgettünk. Hasznos volt az előkészítés során kiosztott feladatsor, amikor is mindenkinek jutott valami tevékenység, figyelemfelhívás, régi emlékre való utalás, vagy akár egy egyszerű dal éneklése. Így megemlégettünk az Andrássyakat, Zrínyiéket, Rákóczit, Tökölyt, de az írók, festők, költők, tudósok sem maradtak ki, pl.: Gerster Béla, Márai Sándor, Bacsó Péter, Sunyovszki Szilvia, Szentpétery Ádám, Markó Károly, Görgey István. Az út egyik legfontosabb egysége Kassa és a Rákóczi-hoz köthető történetiség bemutatása volt. Természetesen a szabadságharc történetének feldolgozása, majd annak eredményei, kudarcai. A magyarok emlékeiben való megjelenés. Ugyanakkor kiemeltük a rodostói "menekült" éveket, majd a dicsőséges és országot érintő hazautaztatást. Megnéztük, és kellő tisztelettel gondolunk a Rákóczi családra, a Kassai templom kriptájában, de a Rodostói háznál is. Sikerült egy csodálatos kirándulást tennünk egy egyirányú szurdokban, ahol létrán mászva jutottunk el a patak forrásáig, majd egy síkőzpontig. Aggteleken keresztül mentünk. A barlangot idő hiányában most nem néztük meg, azonban itt már jártunk egy korábbi alkalommal, de a határokon átívelő természeti kincssel ismerkedünk. Kassa: Rákóczi sírnál megemlékezés, koszorúzás. Indulás Várhosszúrétre, Este közös program a településen élő gyerekekkel, szállás Várhosszúréten. A Dobsinai barlang előtt elhaladva elérünk távoli uticélunkhoz. Lőcsén városnézés: Thurzó ház, városháza, szégyenketrec. Késmárkon megnéztük az evangélikus templomot, a városházát, majd a várnál tisztelegtünk Thököly előtt. Megtekintettük a Krasznahorkai várat, pontosabban annak felújítását, majd Rozsnyó főterén sétálunk. Tisztelegtünk az Andrássy mauzóleum előtt, ahol a "háromdimenziós" márványkép megnézésekor megemlékeztünk arról, hogy annak "testvére" Pannonhalmán látható, majd a Betléri kastély pompájában gyönyörködtünk. Hazafelé jövet a természeti értékeinket megcsodálva, a hegyeket figyelve tudtuk az élőhelyi, növényzeti határokat is megfigyelni. Az értékelő órát jó volt megtartani. Többen érdeklődtek iránta, így a készült fényképek és beszámolók sokak számára bizonyultak újbóli élménynek. A gyerekek közt kiosztott felkészülési feladatok alapján, most beszámolási feladatokat kaptak. Így mindenki készült egy rövid beszámolóval, arról készített feljegyzést, ugyanakkor rajzokat is. A szülők is rácsodálkoztak a megtekintett értékekre, tettsett, hogy gyermekeiket ilyen helyekre tudtuk elvinni. A kisebb-nagyobb gyerekek is örömmel, de egy kicsit irigykedve - vágyakozva figyeltek. Sikerült elérni a célt, hogy identitástudatunk kialakuljon, megerősödjön, nyissunk a nagyvilágra. Megismerhettük, megerősíthettük, hogy a magyarság nem csak a 93-ezer négyzetkilométeren él, s nem csak tízmillióan vagyunk. Tervezhetünk jövőt, de ehhez mindenképpen a jelennel és történelmi múltunkkal is tisztában kell lennünk.